

AL NOU ESPAI LÍNIA pàg 23
L'exposició 'La Barcelona desconeguda' ja es pot visitar gratuïtament

SAGRADA FAMÍLIA pàg 15
Àurea Oliveras, de l'Espai 210, celebra l'èxit del projecte de la nevera solidària

liniaeixample

Setmanari • 7/9/2022 • Núm. 214 • liniaeixample.cat

El nou horari de les terrasses d'Enric Granados es fa esperar

La reducció d'una hora per combatre les molèsties que pateixen els veïns encara trigarà com a mínim un mes pàg 10

Records amagats

Les obres de la superilla fan aparèixer les vies de l'antic tramvia pàg 14

Foto: Línia Eixample

FORT PIENC pàg 16
La nova àrea de gossos va amb retard i fins a finals de mes no obrirà

A FONTS pàg 3
Els quioscos tradicionals celebren la nova normativa

ESPORT LGTBI+ pàg 20
Miró (Panteres Grogues): "La diversitat és riquesa"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

11S

TORNEM-HI PER VÈNCER
INDEPENDÈNCIA

16.30 H
Avinguda Paral·lel
Plaça de les Drassanes

assemblea

La segona vida més esperada

» El consistori ha acordat amb els quioscos tradicionals l'ampliació del seu catàleg de productes i serveis
 » El sector aplaudeix la mesura perquè suposa un pas per sobreviure després d'aguantar diverses crisis

Alba Losada
BARCELONA

Margarita Céspedes fa 22 anys que està al capdavant del quiosc de la plaça del Mercat del Clot. No ha tingut les coses fàcils en un sector que l'obliga a aixecar la persiana del negoci cada dia de la setmana i que fa molts anys que està en crisi. Res d'això, però, li treu ara el bon humor. Torna als clients les salutacions afectuoses que li fan i dona llaminadures als gossos que passen per l'establiment. "El millor d'aquesta feina és el tracte amb la gent", diu.

Una de les raons que alimenten els ànims de Céspedes, que també és presidenta de l'Associació de Professionals de Venedors de Premsa de Barcelona i Província, és l'acord al qual el seu sector va arribar el passat mes de juliol amb l'Ajuntament per ampliar el seu catàleg de productes i serveis. Es va establir, entre altres, que entre el que queda de 2022 i el 2023 també podran tenir guixetes de distribució de paqueteria, punts de recàrrega de bateries elèctriques i instal·lar caixers automàtics i antenes de la xarxa 5G, entre altres. Tal com van dir des de l'Ajuntament després de l'acord, l'objectiu d'aquests canvis és "protegir els quioscos davant la crisi de la premsa escrita, les conseqüències de la pandèmia i la crisi global".

Aquestes mesures, però, han trigat força a arribar. Segons assenyala Céspedes, l'Associació de Professionals de Venedors de Premsa les demanava des de fa quatre anys amb la finalitat, simplement, de blindar al màxim possible la seva supervivència. "Ens ajudaran molt, ja que sense elles els quioscos hauríem mort en cinc anys", assegura.

Els quioscos podran vendre cafè, acollir guixetes de distribució de mercaderies i instal·lar caixers automàtics, entre altres. Foto: Línia

LA CRISI

Aquesta quiosquera explica que els orígens de la crisi, que s'ha fet més que evident en la darrera dècada, es remunten al 2008, amb l'esclat de la crisi financera i l'auge de la premsa digital. L'arribada de la pandèmia, afegeix, va empitjorar encara més la situació. Després, la guerra d'Ucraïna i la inflació que va començar fa uns mesos a amenaçar l'estabilitat econòmica d'Europa van acabar d'enfonsar-ho tot. "Ara han baixat encara més les vendes perquè la gent té por i no vol gastar", alerta. "Un diumenge ara és com un dia qualsevol d'entre setmana", afegeix.

Aquest progressiu deteriorament el corrobora un altre treballador del sector, Jaume Borràs, que fa 35 anys que porta el quiosc que hi ha als peus de l'Arc de Triomf. Tot i això, admet que ell ha anat aguantant perquè no té al-

tres treballadors i està en una bona ubicació. En canvi, indica, els que estaven en zones que no són de pas ni d'estada per als vianants, com la Gran Via, són "els primers que van tancar". "Més d'un establiment se salvarà amb les noves mesures", pronostica.

Tornant a l'acord, és important que l'ampliació del catàleg de productes també contempla que els quioscos podran vendre cafè i menjar envasat. Per als dos quiosquers, però, això no suposarà un augment en la facturació, ja que tenen al seu voltant bars que ofereixen aquest servei. Com a molt, diu Céspedes, ajudarà els que estan a les zones més turístiques. És per això, recalca, que els nous quioscos que han sorgit en els darrers anys, com News&Coffee o Good News, on s'ha venut des del començament cafè, premsa generalista i revis-

tes alternatives, no suposen per a ells una competència real.

L'ALTRE MODEL

El fet que News&Coffee i Good News hagin, per exemple, venut cafè quan no estava permès, va fer que l'Ajuntament els obrís fa temps expedients informatius demanant que s'ajustessin al plec de la concessió. "Encara estan en curs i està pendent veure si s'arxivaran o acabaran amb sanció", afegeixen des del consistori. Per part seva, però, un dels fundadors de News&Coffee, Pablo Pardo, assegura que a ells no se'ls ha posat cap sanció, però "a altres empreses sí".

Més enllà d'aquest fet, Pardo destaca que el primer quiosc del nou model que va aparèixer a la ciutat va ser de la seva empresa. Va ser el desembre del 2019 al passeig de Sant Joan amb Ausiàs

March. Allò només va ser el principi. En tot aquest temps, afirma, s'ha anat expandint a la plaça de la Vila de Gràcia i a les avingudes Diagonal i Paral·lel. També ha trobat lloc a Madrid, València i, fins i tot, a França. El seu objectiu? Tal com assegura Pardo, adaptar el sector als temps actuals. "Som els quioscos del futur. Els tradicionals continuen oberts perquè la gent que hi treballa necessita la jubilació, però no perquè siguin sostenibles", indica.

Aquestes paraules es veuen reflectides en el que, fa uns anys, va impulsar Pardo a muntar el primer de tots aquests negocis: veure com el quiosc del passeig de Sant Joan feia temps que estava tancat i ningú li donava una nova vida. Al final li va donar ell sense saber si el seu destí seria millor que els seus predecessors o no més seria temporal.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Espai Línia: un espai per a la proximitat

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i del Districte de Nou Barris

Foto: Línia

Habitualment aprofitem la possibilitat d'escriure en un mitjà per parlar del que succeeix a la ciutat. El mitjà esdevé un instrument relacional entre l'autor i aquells que tenen a bé llegir-lo sense que existeixi la necessitat de sentir-hi una especial afinitat personal ni una gran complicitat ideològica. Els mitjans són, tot i que en perill real d'extinció, realitats fixes imprescindibles per poder opinar i debatre idees i projectes.

Malgrat tot, de vegades, poques però algunes, qui esdevé idea i projecte és el mateix mitjà, i val la pena dedicar-li unes paraules per agrair-ho. Vet aquí que això succeeix quan *Línia*, a saber amb quins esforços personals i probablement amb quins deutes igual de personals, obre un local fantàstic al centre de Barcelona per trencar les dinàmiques pròpies (en paper o digitals) d'un mitjà de comunicació i esdevenir un espai físic de diàleg, exposició i debat.

Efectivament, *Línia* ha obert Espai Línia, en una operació pràcticament inèdita, on es pretén donar veu als barris de la capital –i també de les ciutats de la vora de Barcelona– i acollir tota mena de polítics, savis i activistes socials i culturals per parlar de la ciutat, dels seus somnis i dels seus problemes més enllà de la còmoda reflexió escrita.

La proposta de *Línia* és tan riscosa com assenyada perquè parteix de la necessitat de transformar la funció de la comunicació de proximitat, paraula que en múltiples escenaris (premsa, comerç, cultura...) esdevé tan atacada com desitjada, tan in-

certa com suggerent, tan antiga com plaent. La proximitat és, en aquest sentit, la descendència orfe de les noves tecnologies i de la transició digital: heus aquí les xarxes socials, tan a prop i tan lluny.

Espai Línia és un local, un espai físic, un equipament, un lloc per trobar-se, per exposar, per debatre, per presentar, per dialogar. Però si això ja és important perquè un mitjà dedicat a la comunicació de proximitat (és una emblemàtica coincidència que un mitjà de proximitat ens vulgui apropar físicament) proposi dedicar-hi els seus esforços i re-

Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació

curiosos, encara ho és més perquè se sustenta en un projecte solvent: rellegir la ciutat des de la perspectiva, sovint ignorada, dels seus barris. I és que a Barcelona vivim excessivament pendents d'unes percepcions massa centralitzades i mediatitzades per les grans xarxes de comunicació.

Que la veu i les problemàtiques dels barris de Barcelona i també de l'àrea metropolitana tinguin un altaveu és, avui dia, un fet transgressor, no tant perquè estiguin mancades de governança, que la tenen, sinó perquè ho estan de lideratge i de presència prestigiada al debat públic. Hi ha desenes de qüestions

–el turisme, la mobilitat, la contaminació, l'economia i el treball, per exemple– que els falta mirada polièdrica o que s'acompanyen de reflexions sucursalistes. Què hi tenen a dir els veïns de Nou Barris envers la mobilitat, els de Sant Andreu envers el turisme o els de Sant Martí envers la cultura? En realitat no ho sabem, més enllà, és clar, de les estructures polítiques o del món associatiu en xarxa.

Si un mitjà s'adreça a cada ciutadà, sembla just que li vulgui donar veu de totes les maneres possibles, i si fos possible, amb plena consciència que la té. D'això va la proximitat: de saber exercir el dret a participar defugint l'anonimat i la còmoda tranquil·litat dels *likes* o de les reprovacions automàtiques.

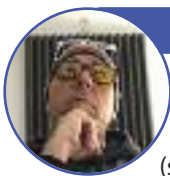
Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació. Una aposta tan valenta com incerta, perquè al risc del manteniment econòmic cal afegir-li la voluntat còmplice de tots els que els toca apropar-s'hi per anar-hi a dir la seva. La proximitat, oi que sí, no és només una botiga a prop de casa. Un mitjà que ens parla del que succeeix al barri o una tele municipal pagada entre tots també és la irreductible voluntat de mantenir viva una determinada manera de relacionar passat i present, de ser-hi cada dia, de debatre i rebatre amb el veí i la veïna.

Línia ha demostrat tenir les idees ben posades. Ara cal demostrar que tots plegats som d'una pasta similar convertint aquest espai en un referent de la premsa local.

Aquí es piula

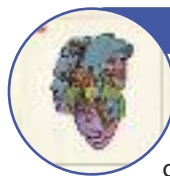

El Twitter en paper

@redperill

Em fan 'gràcia' aquest nou tipus de *segurates* (samarreta on posa 'control') que vigilen les Festes Majors i tota l'estona estan *en plan ALERTA* en situacions on la violència latent més propera és la temperatura o un *xistemo*. La majoria (ex?) feixistes, a més. Sobretot el mentó ben alt!

@NadieVolante

És un escàndol veure com funciona l'endogàmia musical als festivals de Catalunya. No són festivals, són una franquícia com un puto Burger King. Hi ha un munt de grups que canten en català dins d'escenes *underground* i els estan menystenint. Espremeu-vos una mica més els cap, *osti!*

@ArgerichJaume

Quants diners deixen realment els creuers? Segons un estudi fet a Bergen, el 40% dels passatgers no baixen a terra i la meitat dels que ho fa gasten menys de \$25. No està clar que l'impacte econòmic justifique l'ambiental i cedir-los localitzacions *prime*.

@apunte

Obrim un meló: no té ni cap ni peus que pràcticament la meitat d'un dels pocs grans parcs del centre de Barcelona, el de la Ciutadella, estigui ocupat per un equipament com el Zoo. Això en paral·lel al debat del benestar animal, etc. Però el tema urbanístic *per se* és sagnant.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 43221-2010

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Joan Bordetas

L'activista veïnal Joan Bordetas va morir a finals d'agost d'un càncer. Ara els veïns el recorden, entre altres coses, per haver estat al peu del canó en totes les lluites veïnals importants que ha viscut Sant Antoni des dels anys vuitanta.

pàgina 11

Espai 210

La nevera solidària, un projecte que va impulsar al maig l'Espai 210, i que lluita contra el malbaratament alimentari, està sent un èxit. Tal com celebren els seus promotors, "cada dia s'omple la nevera i a les vuit de la tarda està buida".

pàgina 15

Districte

La nova àrea de gossos del parc de l'Estació del Nord ha patit un retard de tres mesos. Això vol dir que les obres no s'acabaran, en principi, fins a finals de setembre. La previsió era que estiguessin enllestides el passat mes de juny.

pàgina 16

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *Les obres de la superilla deixen al descobert vies de l'antic tramvia al carrer Girona*
- 2 *Trias encara no es decideix: "Em presentaré si tinc possibilitats de guanyar"*
- 3 *Maragall no assistirà a la manifestació de la Diada*
- 4 *Barcelona, reconeguda com una de les millors Smart City del món*
- 5 *Barcelona com mai l'has vist*

Safata d'entrada

La set de l'aigua

per Francesc Reina

Foto: Pexels

L'aigua és una metàfora del temps, comentava Borges. S'escriu "eternitat" en llengua xinesa. Estem fets de núvols, cantava Pablo Guerrero. D'aigua per tot arreu. Com tot allò que mengem. Com aquesta naturalesa imprescindible que ens envolta, mirall d'un lloc sa i just.

Però ara s'està ofegant. El malbaratament, des de l'àmbit domèstic fins a l'agricultura intensiva i il·legal, fereix de mort les llacunes i els deltes, mars menors i transvasaments. El creixement sostenible és un tòpic publicitari –pur màrqueting–, denunciava José Luis Sampedro. Perillosament titllat d'ecològic, accelera les desigualtats i abarateix allò humà amb camuflada planificació autoritària. Amb el seu conductisme tecnològic i depredador, socialitza les pèrdues amb els estats. El nou feixisme, advertia Orwell, es vestirà amb banderes de llibertat. Després d'una desinformació gens ingènua, es desplega un repertori d'agressions molt concretes de les quals ens assabentem poc. Centenars de problemes amagats entre les seves moltes habilitats: es gasten milionades a pagar mitjans de comunicació perquè parlin bé de les seves activitats, les més con-

taminants. Inverteixen en reputació mentre tapen els seus desfalcs consentits: avaries a les conduccions, pous il·legals, embassaments que destrueixen... La veritat més gran convertida en mentida.

La realitat més assedegada d'aquest planeta ha extraviat el mateix sentit de la vida. Torturada durant dècades, segrestada, enverinada, mercantilitzada i saquejada, l'autèntica set és la que veu com s'assequen els paisatges. Com es van perdent les oportunitats. L'aigua té set de democràcia, de transparència, de llibertat, d'usos ajustats a les necessitats de la població i no al daltabaix de les especulacions permeses i que només s'embutxaquen uns quants.

Ja gairebé tot té set. La més assedegada és l'aigua mateixa. Donem de beure a aquest miracle que pensa, insisteix Joaquín Araújo. Que somia una civilització intel·ligent que substitueix la poca traça de la ment grisa pel verd oxigen. L'aigua

que discorre pels rius i que impregna les arrels dels boscos és infinitament més important i més productiva que qualsevol que estigui sotmesa. Trobar-la serà invertir en consciència per arribar a ser feliços. Donar-li de beure serà una bona idea perquè ens regali altres futurs que sentim i recordim.

Precisem líders que sàpiguen posar en bon resguard aquest poder i, per tant, defensar-nos de les injustícies. Stefano Mancuso proposa que l'organització de les plantes és un gran model polític a seguir. Sí, nous lideratges que ens portin altres fórmules d'abundància creativa, solidària en les relacions, les cures i l'intercanvi de sabers per tocar la dignitat.

A mitjans del segle passat, als cercles intel·lectuals hi havia qui, com Einstein o Fermi, temien les limitacions que la ciència pogués tenir per fer-se comprendre. Quan s'arriba a aquest punt, reflexionaven, només en queda la poesia.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

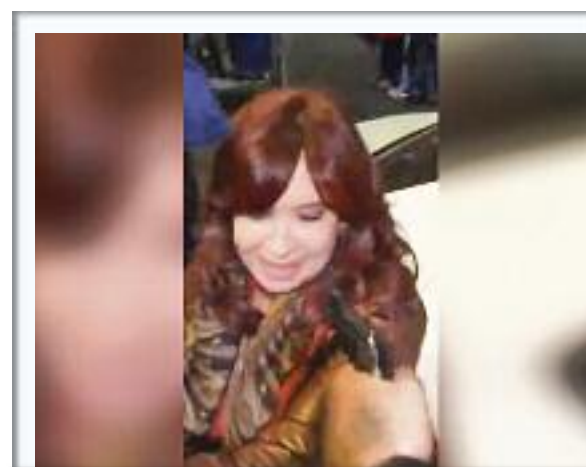
A les xarxes

#DretsViolats

#SenseVaga

#Kirchner

@JaumeAeRos: Allò que tots sabíem ho ha dit l'ONU avui: eren presos polítics, ara en llibertat sota la condició de portar-se bé, inhabilitats per anys.

@324cat: Els sindicats docents signen un acord unànim amb Educació que permet començar el curs sense convocatòries de vaga.

@xavidomenech99: L'individu que va intentar matar Cristina Kirchner a l'Argentina és un neonazi brasiler. Creixement i extrema perillositat del neonazisme al Brasil.

Nosaltres, els turistes

per Xavier Godàs

El 2019, l'any de referència de la plenitud del turisme, pel món es varen bellugar 1.500 milions de turistes, cosa que, comptant que som uns 7.750 milions de persones residents al planeta, representa una xifra espectacular. Tinguem en compte que el 1950 els turistes eren uns 25 milions.

I és que els turistes no són només els que venen de fora. Resulta que també ho som nosaltres. Un exemple: segons dades de l'INE, durant el primer trimestre de 2022 els residents de l'Estat varen fer 31,1 milions de viatges. D'aquests, un 41,1%, uns 13,2 milions de desplaçaments, foren justificats per l'oci i les vacances. Durant el 2021, els catalans van dur a terme uns 6,1 milions de viatges, pel cap baix. Els números finals de 2022 segurament seran encara més elevats. Així mateix, el turisme és un motor econòmic nacional: a la regió metropolitana de Barcelona, el 2019 hi havia 27.164 empreses dedicades al turisme, que ocupaven més de 305.000 persones. El mateix any, l'activitat turística representava el 6,5% del PIB català.

Podríem dir que el turisme és el moviment de masses prototípic del segle XXI. Durant el segle XIX i ben bé dos terços del XX, per moviments de masses enteníem les principals mobilitzacions polítiques. Ara, en canvi, hem de pensar que els principals moviments de població amb un propòsit definit fan referència al consum d'oci.

Però, amb tot això, el que a mi m'interessa destacar és que participem del turisme que patim. No és honest creure que els turistes són els altres, quan ens hi entrebanquem allà on vivim, mentre nosaltres mateixos sovint som qui fa entrebançar els residents d'altres contrades. Per tant, la massificació turística és un fet estructural que perviurà. Perquè si en una setantena d'anys hem passat de 25 milions de viatges a uns 1.500, això és a causa de la democratització de l'oci. És a dir, és conseqüència d'un guany popular en la millora de les condicions de vida. Fixem-nos en el fet que qui viatjava per plaer en la meitat del segle XX era una minoria molt selecta. En canvi, ara molta més gent es mou entre una gran diversitat de capacitats de consum.

El sociòleg Pierre Bordieu teoritzà sobre com les classes benestants delimitaven en les seves pràctiques d'oci una barrera de distinció per damunt de les classes populars, en una lluita aferrissada per mantenir la distància respecte de les masses. Aquesta dis-

tinció ara es troba àmpliament desdibuixada. Si bé és cert que combinar unes vacances amb la pràctica del golf en un resort no és precisament una activitat popular, també és veritat que, no gaire anys enrere, esquiar era de rics i, en canvi, actualment cal fer cua per baixar una pista. El fet transcendental de tots aquests anys en què el turisme pren volada és que cada cop més gent al món ostenta temps i, com a mínim, una certa capacitat de consum per destinar a l'oci. La reglamentació de les condicions de treball i la configuració de l'estat del benestar contribueixen decisivament a concebre el descans i el lleure com un dret. Disposar de dies festius i de vacances pagades catapulten el consum durant el temps lliure de treball. Llavors, si el temps d'oci és un dret, podríem dir que tenim dret a ser turistes?

Foto: Pexels

El mercat del lleure i, per tant, del turisme, es diversifica per amollar-se a les diferents capacitats econòmiques dels consumidors. No tothom podrà gaudir d'una quinzena de vacances culturals a Nova York, però sí, poc o molt, de platja i sol, de pujades a cims, de visites als gorgs de moda, d'excursions silvestres i d'abraçades als arbres; de passejades i de compres per boniques ciutats i viles de postal o de nits de festa ininterrompuda. Al damunt, mòbil en mà, nosaltres mateixos som capaços de descobrir per a altres llocs fins ara força desconeguts i poc concorreguts. Només cal que ubiquem la foto que ens hem fet per a Instagram. En resumits comptes, tant qui no calcula què gasta com qui compta el darrer centímetre per invertir estan units pel moviment de masses turística.

El que també és un fet és que aquesta massificació col·lideix amb la qualitat de vida dels residents de

les viles i ciutats marcades pel turisme, i amb la preservació dels entorns rurals i naturals més emblemàtics. Aquesta col·lisió desencadena conflicte social. Perquè la massificació ha comportat segregació territorial urbana a favor de l'especialització en usos turístics, tot provocant confrontació d'interessos amb els veïnats a causa de l'encariment de l'habitatge, de la magnitud i intensitat de moviments a l'espai públic, del declivi del comerç tradicional i, massa sovint, de la generació d'ocupació estacional i precaritzada.

Les mesures correctives contra els efectes perniciosos del turisme són necessàries, però per gestionar aquest moviment, no per evitar-lo, perquè ja hem dit que perdurarà i la gent és lliure de fer el turista. El problema és que és complicat fer virar una política turística crematística cap a una de sostenible: hi ha massa llocs de feina en joc. En qualsevol cas, els ajuntaments ja són l'administració que fa aterrar el canvi necessari, tant a un nivell estratègic com de gestió: limitant la capacitat hotelera perquè no sigui expansiva, determinant preus per a les estades i les visites a determinats espais i llocs, intervenint en política urbanística per preservar la mixtura d'usos i l'habitatge residencial, administrant els moviments excursionistes en entorns naturals, col·laborant amb les noves iniciatives empresarials que conceben la seva activitat en clau de sostenibilitat, respecte i contribució a les dinàmiques naturals i socials del territori... Estem d'acord que costa veure els canvis implicats en aquestes polítiques, però en la mesura que són importants i estructurals requereixen temps.

Per acabar, és interessant retenir que, si bé el moviment turístic és massiu, vivim encerclats per una època en què fem bandera de les experiències personals autèntiques. És una paradoxa: som molts fent les mateixes coses prenent ser únics. Com acabem de concebre què és una experiència personal singular és un misteri. Perquè, per exemple, se m'escapa com de singular per a un mateix pot ser fer-se una selfie a la Pica d'Estats després d'haver fet cua per arribar-hi, com tants altres. El cas, però, és que fora bo aprofitar aquesta tendència a la introspecció plaent individualista per vincular el plaer de l'experiència turística al respecte per l'entorn que es trepitja i les comunitats que es visiten. Convindria que els operadors turístics consideressin aquest tret característic de la nostra present cultura i l'aprofitessin com a factor de civilització.

Les millors perles

Una nedadora sorprèn el món imitant Michael Jackson. Es tracta de la russa Kristina Makushenko, que ha penjat un vídeo a les xarxes on se la veu fent el famós moviment de ball Moonwalker ni més ni menys que sota l'aigua. S'ha fet viral.

La imatge d'un cavall rescatat amb helicòpter no és habitual. Ha passat a Sora, Osona, on l'animal va caure en una rasa i va passar-hi la nit en companyia dels seus amos fins que va ser rescatat. Una història que ha acabat bé.

Tens 17.000 euros per gastar-te en un formatge? Això és el que ha pagat Iván Suárez, propietari del restaurant El Llagar de Colloto (Astúries), per un Cabrales de Francisco Bada C. B., estrella del certamen d'aquest famós formatge.

T'imagines passar-te més de 300 dies sol al mar, en un vaixell antic i sense aparells electrònics? Aquesta és l'aventura que emprendre enguany el català Aleix Sellés, que farà la volta al món en solitari i a la vella tradició.

Imatge cedida a l'ACN

LA FOTO

APRENDRE. COMPARTIR.

ACTIVITATS FORMATIVES

Inscripcions
obertes

CENTRES CÍVICS, CENTRES CULTURALS

Centre Cívic Urgell, Centre Cívic Cotxeres Borrell, Centre Cívic Ateneu Fort Pienc, Centre Cívic Sagrada Família, Centre Cultural La Casa Elizalde, Centre Cívic Casa Golferichs.

barcelona.cat/centrescivics

 @CcivicsBCN CentresCivicsBCN

**Districte de
l'Eixample**

**Ajuntament de
Barcelona**

Tribuna

Més transport públic

per Janet Sanz, tinenta d'alcaldia d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona

Foto: Pexels

Quan l'alcaldessa Ada Colau va proposar la reducció del 50% del preu del transport públic per fer front a la crisi energètica, molts van dir que una rebaixa així era impossible. Ara, encara no uns mesos després, s'ha demostrat que sí que era possible: de setembre a desembre la T-Usual costarà 20€ menys i la T-Jove 40€ menys. Ambdós abonaments redueixen el seu cost a la meitat, mentre que la T-Casual costarà un 30% menys.

Davant de l'actual emergència econòmica i climàtica, rebaixar temporalment el preu del transport públic era una mesura imprescindible. Primer, perquè és la manera d'evitar que les persones treballadores pateixin les pitjors conseqüències de la inflació i de l'augment del preu dels carburants. Segon, perquè demostra amb fets que la justícia social i la lluita contra el canvi climàtic han d'anar de la mà, i envia un missatge contundent: paga més qui més contamina. Tercer, i últim, perquè no estem davant d'un problema puntual sinó d'una crisi profunda, provocada per la dependència energètica del petroli i del gas, i només podem canviar aquesta situació si totes les administracions aposten per una mobilitat descarbonitzada i pública.

Barcelona creu en el transport públic i treballa per millorar-lo amb mirada metropolitana i de país. Ho hem demostrat impulsant la rebaixa dels abonaments i congelant els preus en el pitjor moment de la pandèmia. Ho hem demostrat amb la connexió del tramvia per la Diagonal, que estalviarà l'entrada de 12.000 vehicles diaris a la ciutat, connectarà nou ciutats i guanyarà més de 200.000 nous usuaris. Ho hem demostrat amb l'ampliació de 60km de carril bus, consolidant la xarxa ortogonal i posant en marxa el bus a demanda a Torre Baró, a Montbau i a la Vall d'Hebron. Ho hem demostrat duplicant els quilòmetres de carril bici, creant 95 noves estacions de Bicing per arribar als barris sense cobertura i introduint 100 bicicletes elèctriques per afavorir els barris de muntanya.

No per casualitat, l'any 2023 Barcelona serà capital mundial del transport públic i l'any 2026 capital mundial de l'arquitectura. La transformació urbana que ja estem impulsant amb el pla Superilla Barcelona ha con-

vertit la nostra ciutat en un referent internacional en la lluita contra el canvi climàtic: a la cimera del clima de Glasgow, Nacions Unides posava el model Superilla com un exemple a seguir per a la resta de ciutats del món. I una part essencial d'aquest model és tenir una xarxa de transport públic ràpida, eficient, amb capacitat i facilitat d'ús, que arribi a tots els racons de la ciutat i millori la mobilitat per anar a treballar, a comprar o a portar els nens a l'escola.

Però per avançar cap a un entorn urbà més saludable, més verd, més amable i amb un aire més net cal una revolució de la mobilitat que va més enllà de la nostra ciutat. L'impuls de Barcelona ha visibilitzat els dèficits històrics i els incompliments sistemàtics de la resta d'administracions i ara n'està accelerant els canvis. Necessitem més i millors Rodalies, amb actuacions que tinguin un impacte immediat, com l'ampliació de les andanes d'Arc de Triomf, que permetrà augmentar un 30% la capacitat dels trens. Necessitem que les estacions de la Sagrera i Sant Andreu Comtal no s'aturin. Necessitem que, després de 15 anys de retard, les obres de la línia L9 accelerin per tal d'obrir progressivament les estacions acabades, de Lesseps a la Sagrera. Necessitem que el corredor mediterrani segueixi a la velocitat actual, que ha avançat més en els últims dos anys que en l'última dècada.

Amb més de mil morts prematures anuals per contaminació i dades preocupants sobre els efectes del soroll dels cotxes en el desenvolupament cognitiu dels nens i nenes, la transformació de Barcelona no es pot aturar. En lloc de llençar diners en infraestructures antiquades, fent més carrils d'autopista o ampliant l'aeroport del Prat, necessitem una mobilitat adaptada als reptes del segle XXI, innovadora i sostenible.

Barcelona és la garantia que tot això passi, tant per la feina que estem fent a la ciutat com per la implicació i el nivell de col·laboració amb la resta d'administracions. És el que avui ens està demanant Europa i és el model que ha convertit Superilla Barcelona en un referent mundial de transformació urbana: una ciutat propera amb els barris ben connectats, on les persones i no els cotxes siguin les protagonistes.

“

Per avançar cap a un entorn urbà més saludable, més verd, més amable i amb un aire més net cal una revolució de la mobilitat que va més enllà de la nostra ciutat.

L'impuls de Barcelona ha visibilitzat els dèficits històrics i els incompliments sistemàtics de la resta d'administracions i ara n'està accelerant els canvis

”

Flaixos

@VictorAll4U: Amb tots els meus respectes, no sé jo si l'expressió "història VIVA" és la més adient per al titular d'un obituari.

@pol_urbano: He tenido una relación abierta de dos años y la verdad que lo único que cambiaría es: saber que estaba abierta.

@alexastre83: Entrenador amb cara i ulls, planificació esportiva, idees clares i un mercat de fitxatges impecable malgrat la situació heretada. Enhorabona, Barça!

Visita'ns a la clínica dental IO Diputació

Primera revisió gratuïta

900 131 002
www.ioa.es

Escaneja'm i
demana cita!

“El teu benestar
comença aquí”

MARTINA KLEIN
Model

més de
30
anys
d'experiència

- www.ioa.es
- [institutosodontologicos](http://institutosodontologicos.com)

Quan
estàs bé,
somrius

Enric Granados: un mes per a la reducció de l'horari de terrasses

CONVIVÈNCIA ▶ L'Ajuntament va anunciar a principis d'agost una mesura que vol reduir el soroll del carrer Enric Granados: avançar l'hora de tancament de les terrasses dels bars i restaurants. Això vol dir que hauran de tancar de diumenge a dijous a les onze de la nit i divendres i dissabtes a les dotze. Perquè aquesta mesura es faci realitat, però, s'haurà d'esperar.

Tal com expliquen des de l'Ajuntament, el procés administratiu per, entre altres, notificar la directriu a tots els bars i restaurants amb terrassa d'Enric Granados –cal respondre les al·legacions que es poden presentar–, farà que la mesura no es comenci a aplicar fins d'aquí mínim un mes. En total hi ha 82 establiments afectats.

La decisió de reduir els horaris de les terrasses va sorgir després que els sonòmetres instal·lats en aquest carrer indiquessin com cada nit se superen en tres decibels els límits de soroll permesos. Una realitat que

Les terrasses tancaran a les 23 i les 00 hores. Foto: Ajuntament

pateixen des de fa molt temps diversos veïns d'Enric Granados, que han estat denunciant des de la plataforma SOS Enric Granados. Un exemple és la concentració contra el soroll en la qual els seus integrants van participar, juntament amb altres entitats, el passat 16 de juny a la plaça Sant Jaume. S'hi van ar-

ribar a reunir més de 200 persones sota el lema 'Silenci, el soroll mata'.

Una altra mostra de la difícil situació que es viu en aquest punt del barri és el cas d'en Manu, un veí que va explicar fa uns mesos a *Línia Eixample* que deixava el seu pis pel soroll. "No puc dormir", va lamentar.

Tornen les portes obertes a l'antiga presó la Model

EQUIPAMENTS ▶ L'antiga presó la Model va tornar a obrir les portes el passat 2 de setembre recuperant visites sense guia i gratuïtes per a totes les persones que la vulguin conèixer per dins. Per fer-ho només cal acostar-se fins aquest emblemàtic edifici els divendres, dissabtes o diumenges –excepte si hi ha una festivitat–, sense haver de comprar l'entrada abans.

Aquestes visites lliures són, en part, una manera de satisfer la reivindicació veïnal que fa temps que demana que l'edifici tingui usos provisionals mentre no es fa

el projecte definitiu. De moment, només acull dues escoles, esdeveniments puntuals o activitats d'entitats del barri. En aquest sentit, el vocal d'Urbanisme de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, Xavier Riu, va insistir fa unes setmanes a *Línia Eixample* que a la Model hi hauria d'haver espai per a més entitats o perquè els veïns poguessin fer servir la seva sala d'actes. "Amb una actitud més propositiva dels veïns i més oberta dels qui la gestionen, el veïnat podria fer-se seu l'espai", va afirmar.

Demanen que l'espai tingui més usos temporals. Foto: Ajuntament

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

L'espai veïnal Calàbria 66 ja ha anunciat l'agenda d'activitats d'aquest setembre. Algunes de les iniciatives més destacables són les que organitzen els grups de Gent Gran activa i els espectacles de música i teatre.

Situen el carrer Comte Borrell entre els 30 millors del món

URBANISME ▶ El carrer Comte Borrell continua despertant elogis. O almenys així ho fa veure el rànquing de Time Out Index, que estableix que es tracta del 30è millor carrer del món. No és d'estranyar que tingui bona consideració quan és un carrer pacificat que acull una de les superilles més populars de la ciutat. En aquesta línia es mou l'opinió de l'Antonio, qui sovint s'asseu als bancs de la superilla a passar l'estona. "Abans era un carrer normal, però des de la reforma va guanyar molt. Els vianants tenen ara més espai", celebra. Per part seva, la Cristina Martínez, treballadora de Tenda de la Natura, situada al mateix carrer, destaca que una altra particularitat de Comte Borrell és que "té ambient de barri, on la gent es coneix, com si fossin família, i això ja passava abans de la pacificació".

LA GENTRIFICACIÓ

El que no existia abans –almenys amb tanta força–, però, és la gentrificació que està posant

Comte Borrell destaca per formar part de la superilla. Foto: Línia Eixample

les coses difícils a diversos veïns. "Hi ha gent que havia viscut aquí tota la vida o gent jove que va haver de marxar a causa de la pujada dels preus dels lloguers provocada per la superilla", lamenta Martínez.

De gentrificació també en parla l'Associació de Veïns de Sant Antoni quan se'ls pregun-

ta sobre aquesta llista. "No ens interessa el rànquing perquè no sabem què pot comportar, si una pujada dels preus o bé que es posi més de moda, entre altres", alerten. De totes maneres, però, el que sí que reconeixen és que, sense cap dubte, Comte Borrell ha millorat molt des que la superilla el va transformar.

El veïnat, sobre l'activista Joan Bordetas: "Sempre hi era"

ACTIVISME ▶ L'activista veïnal de Sant Antoni Joan Bordetas va morir a finals d'agost a causa d'un càncer. Durant anys va participar en lluites veïnals que buscaven convertir el barri en un lloc millor per viure. Aquesta realitat la té avui molt present el veïnat.

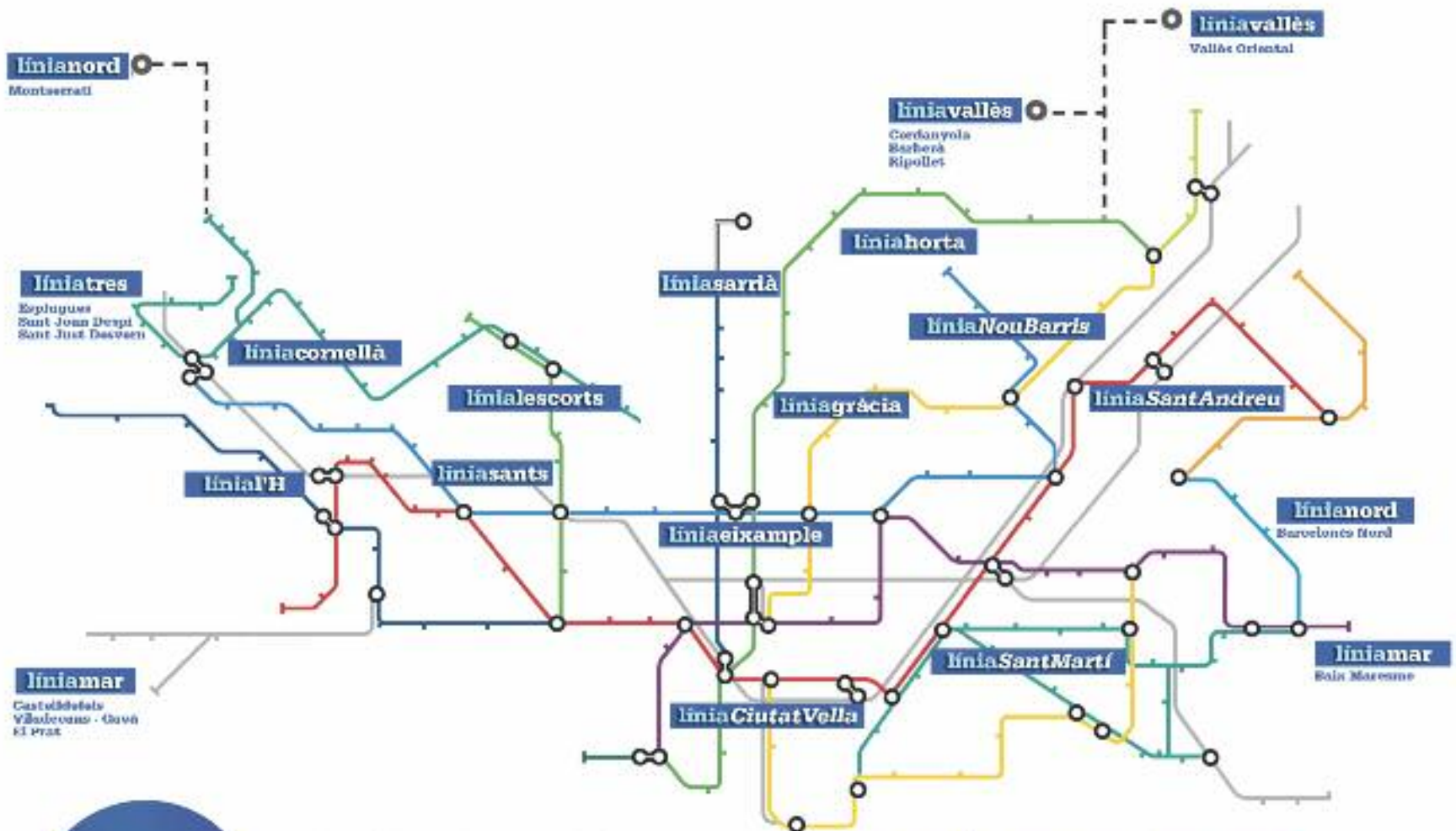
Tal com recorda el president de l'Associació de Veïns de Sant Antoni, Pep Sala, Bordetas va contribuir a fer possible "gairebé" totes les millores que va viure el barri des dels anys vuitanta. "En la lluita per millorar

l'avinguda Mistral, hi era; en la del centre de dia, hi era; i en la de l'escola Ferran i Sunyer, també hi era", assenyala Sala. "Era com el baix dels grups de música: sempre hi era", afegeix.

Des de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) van lamentar la seva pèrdua i van afegir que, sense Bordetas, Barcelona quedava "una mica més orfe". "Ens ha deixat un home bo, un home de pau, profundament compromès amb la ciutat, el moviment veïnal i la justícia social", van recalcar.

Bordetas va morir a finals d'agost. Foto: Twitter (@FAVBcn)

19 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès
liniaxarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
publicitat@comunicacio21.com

La plaça d'Artós, a la ciutat de Barcelona, és un dels punts neuràlgics i de trobada del jovent d'extrema dreta violenta. Foto: Pau Cortina/ACN

Un fantasma recorre Europa. No és una exageració. Ho diu l'Europol. I aquest fantasma, a diferència d'aquell d'Engels i Marx, és racista, masclista i homòfob. És el fantasma de l'extrema dreta.

L'agència de policia europea considera aquesta ideologia un dels principals riscos als quals s'enfronta el continent i alerta que el seu potencial de captació entre els joves creix dia rere dia. "La combinació de l'aïllament social i del temps dedicat a internet durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topar amb ideologies extremistes violentes, propaganda i contingut terrorista, especialment publicada o difosa per a menors", assenyala l'Europol en el seu *Informe sobre la situació i tendències del terrorisme de la Unió Europea 2022*.

Es tracta de nois molt joves que, sovint, "encara viuen amb els seus pares, van a l'escola" i, a ulls de l'agència, amb freqüència tenen problemes psicològics i dificultats per relacionar-se amb els companys de classe. Els seus espais de trobada són "les plataformes i els serveis de jocs en línia", indrets que, d'altra banda, són "utilitzats pels terroristes de dreta per difondre propaganda adreçada a una generació cada cop més jove d'usuaris".

De fet, l'Europol ha arribat a detectar nens de 12 anys formant part de moviments d'extrema dreta. "Són xarxes aïllades, sense un lideratge clar ni estructures jeràrquiques", diu l'agència. Un moviment global *online* a través del qual es difonen un gran nombre d'ideologies i narracions que s'alimenten mútuament, com ara la teoria del "gran reemplaçament", l'ocultisme, la fascinació per les armes, l'entrenament militar, l'autodefensa o les tècniques de supervivència.

Podríem pensar que aquest perill se circumscriu a altres latituds europees. Malgrat això, per darrere de França –amb 41 detinguts–, Itàlia –amb 26– i Alemanya –amb 17–, Espanya, amb 9, és l'estat on més "terroristes d'extrema dreta" s'han arrestat en els darrers tres anys.

Així mateix, no es pot negar que la presència de l'extrema dreta entre els joves sigui una cosa estranya a casa nostra. A Catalunya, l'ascens d'aquesta ideologia entre el jovent s'aprecia en els resultats electorals obtinguts per Vox en les darreres eleccions catalanes. Dels gairebé 218.000 votants d'aquest partit, el 20% tenien entre 18 i 29 anys i la majoria eren homes.

EN ALERTA

Ara bé, quin és el perill real entre el jovent de la metròpoli? Divereses fonts consultades coincideixen a dir que no es tracta d'un problema apressant. Tanmateix, com veurem, es mostren preocupades per l'efecte dels missatges d'odi llançats a les xarxes socials i avi-

Joves i extrema dreta: la serp treu el cap?

Algunes veus creuen que no es tracta d'una amenaça, però altres situen la infiltració de l'extrema dreta entre el jovent com un dels principals problemes als quals s'enfronten les societats europees. Preguntem a educadors, docents i investigadors què en pensen. És un perill? El debat està obert.

sen del descontentament creixent entre el jovent. Per tot plegat, ja hi ha qui s'està preparant per si la serp treu el cap. És el cas de l'Ajuntament de l'Hospitalet, que fa sis anys va posar en marxa una estratègia municipal contra els extremismos violents, entre ells el d'extrema dreta.

El coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Hospitalet, Óscar Negrodo, explica que l'estratègia té la voluntat de protegir persones vulnerables

perquè no siguin radicalitzades. "Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta", assenyala Negrodo, que tot i això reitera que, almenys de moment, no s'han trobat amb cap cas que hagi requerit una intervenció urgent. "Detectem malestar, però per ara no és un problema important", apunta.

Aquesta estratègia comporta una coordinació entre diferents àrees de l'ajuntament, des de la

Guàrdia Urbana fins a Joventut o Esports. A més, els protocols d'actuació, que barregen una investigació policial i, si s'escau, una intervenció sociocomunitària, consideren en tot moment la persona radicalitzada una "víctima", a la qual es fa un acompanyament per redreçar el seu camí. Per detectar-ho, el Servei de Mediació compta amb una xarxa d'entitats i d'agents socials que hi col·laboren i que fan "d'orelles" a peu de carrer.

Però els que poden aportar un testimoni determinant sobre l'impacte de l'extrema dreta són els professors, que treballen dia a dia amb els joves. Parlem amb Manuel Domínguez, docent a l'Hospitalet, que assegura que avui dia no detecta més presència d'idees d'ultradreta entre els joves en comparació amb anys enrere. No obstant això, es mostra preocupat pels continguts als quals tenen accés a través de

La 'masclesfera'

● Parlar d'extrema dreta i joves és parlar d'internet. Com s'ho ha fet aquesta ideologia per aconseguir contaminar la xarxa? El cert és que ha sabut aprofitar-se d'un ciberespai que premia els insults i les notícies falses. "Fins al 15M, les xarxes estaven dominades per un discurs més progressista", afirmen des del col·lectiu d'investigació especialitzat en xarxes Proyecto Una. A partir d'aquell moment, internet va viure un procés de privatització i van aparèixer les grans plataformes socials que avui dia vehiculen la nostra vida online.

poracions l'han tractat amb laxitud perquè en treuen rèdit", afirmen.

Tot això ha fet que en els darrers anys internet s'hagi omplert de creadors de contingut netament feixistes i amb un discurs adreçat als homes joves. És el que en anglès s'anomena *manosphere* i que en català es podria traduir com a *masclesfera*. Un seguit de fòrums, blogs i videoblogs misògins i racistes. Amb tot, en el cas espanyol, i a diferència dels Estats Units, aquest discurs fuig del feixisme pur i dur. "Són misògins o neoliberals i no tan racistes... El que volen és guanyar

Xarxes socials com Facebook, Twitter o YouTube tracten amb laxitud els missatges d'odi que difonen l'extrema dreta perquè en treuen rèdit econòmic

Xarxes com Facebook, Twitter o YouTube es basen en l'economia de l'atenció. Els continguts que hi triomfen són els compartits, i no els de més qualitat. "En aquest context, l'extrema dreta, sovint ajudada per grans inversions, ha vampiritzat moltes de les estratègies que feia 10 anys que ja s'utilitzaven, com coordinar-se per fer *hashtags* o omplir Twitter de comentaris", diuen des de Proyecto Una. Per a aquest col·lectiu, la manera en què les xarxes socials han organitzat el ciberespai beneficia l'extrema dreta. "La lògica de l'insult, de la confrontació i el *troleig* va com anell al dit a la ultradreta, perquè ha demostrat que no té cap mena d'ètica i les grans cor-

diners, i han trobat un nínxol de mercat insultant el feminisme", diuen des de Proyecto Una. En són exemple personatges com Un Tío Blanco Hetero, Roma Gallardo o Dalas Review. Els seus vídeos atacant el feminisme o fent apologia del mateix pensament que Vox tenen milions de seguidors. De fet, Dalas Review acumula 2.600 milions de visites a YouTube i Roma Gallardo, 200 milions.

Malgrat tot això, l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba assenyala que "hi ha un clixé pel que fa a la radicalització online dels joves"; ja que, com passa amb el gihadisme, en realitat la radicalització necessita "un component offline" per completar-se.

YouTube i de les xarxes socials, on hi ha "professionals de la mentida" que intoxiquen amb material que no té filtre. Sovint, amb missatges que vinculen la immigració amb la delinqüència i la brutícia.

"COM SECTES"

Aquests missatges racistes són la porta d'entrada que permet a l'extrema dreta connectar amb el jovent. "Els processos de radicalització comencen quan les organitzacions exploten els greuges reals o percebuts que viuen els joves", explica l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba. L'extrema dreta els ofereix explicacions simples a problemes complexos i així aconsegueix apropar-se als joves. Si un noi, per exemple, veu que no té feina i se sent frustrat per aquest motiu, pot arribar a creure que la culpa és de les persones que venen d'altres països o de les dones.

En aquest sentit, les notícies falses són una arma imprescindible per captar els joves. "L'extrema dreta violenta s'ha descentralitzat per convertir-se en un fenomen global: ho veiem clarament en la desinformació", explica Bourekba. És el cas, per exemple, de la teoria del "gran re-

emplaçament", que va néixer a França als anys setanta, va viatjar als Estats Units i ha acabat desembarcant a Catalunya. Aquesta teoria considera que la població blanca cristiana està sent substituïda per pobles no europeus a través de la migració.

Però la captació no només es basa a exaltar els greuges percebuts pel jovent. Els menors es troben en un moment convuls tant biològic com social i l'extrema dreta intenta apropar-s'hi amb discursos persuasius. "Els diuen que satisfaran les seves necessitats de pertànyer a un grup si se senten sols o que els donaran feina", diu Bourekba. "Són estratègies semblants a les de les sectes", puntualitza. És per això que, segons afirma l'Europol, les xarxes socials d'extrema dreta hi juguen en un paper fonamental, ja que construeixen una idea de comunitat i de pertinença i són espais on els reclutadors poden trobar noves víctimes.

Finalment, l'extrema dreta també s'aprofita d'un altre factor: l'esperit de rebel·lia dels joves. "Constantment es vanten de ser políticament incorrectes, quan en realitat es refereixen a ser racistes i misògins", avisen des del col·lectiu d'investigació especia-

"Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta, però per ara no és un problema important"

"L'aïllament social durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topiar amb ideologies extremistes violentes i amb propaganda publicada o difosa per a menors"

litzat en xarxes i extrema dreta Proyecto Una.

Domínguez corrobora aquesta idea quan recorda que el jovent "sempre vol anar en contra de la ideologia hegemònica o del professor". També ho pensa el polític i sociòleg Fidel Oliván, coordinador del llibre *El toro por los cuernos*, on s'analiza l'ascens de Vox i la relació entre l'extrema dreta i el vot obrer. "Els joves han de trobar el seu lloc", afirma Oliván, el qual creu que la radicalització d'extrema dreta arriba només a un grup molt concret de joves.

"SOCIETAT RACISTA"

Sigui com sigui, des de l'oficina de l'estratègia BCN Antirumors posen èmfasi en el racisme que impregna la societat, molt sovint la porta d'entrada per abraçar idees d'ultradreta. De fet, avisen que hi ha una "fantasia" per la qual ens pensem que vivim en una societat no racista. Des d'aquesta iniciativa, que es dedica a fer formació a joves sobre racisme i discriminació, assenyalen "manances" en el sistema educatiu pel que fa al racisme i proposen una "mirada estructural" sobre aquest fenomen. L'ascens de Vox, afegeixen, no seria més que la visi-

bilització d'un discurs que ara es legitima. En aquest sentit, Domínguez recorda que les opinions racistes o masclistes –o políticament incorrectes, com li agrada dir a més d'un– abans no es manifestaven tan obertament com ara.

Tanmateix, Oliván hi posa un bri d'esperança i apunta que els joves d'avui han nascut en la "multiculturalitat", fet que juga a favor a l'hora d'evitar l'expansió de l'extrema dreta. En aquesta línia, des del col·lectiu Versemblant, que treballa per combatre els discursos ultres a través de la música rap, no consideren que els joves siguin més racistes o masclistes "ara que fa cinc anys", tot i que alerten d'un cert decaïment entre el jovent. La pandèmia, la guerra, l'escalfament global i la crisi empenyen la por, un sentiment que, citant un savi cinematogràfic, porta a la ira, a l'odi, al patiment i, finalment, al costat tenebrós.

Un reportatge d'Albert Alexandre i Francisco J. Rodríguez

Han començat a funcionar disset nous radars a Barcelona, dels quals dos es troben al barri: un és al tram del carrer Aragó, entre Bruc i passeig de Gràcia, i l'altre al tram de carrer Mallorca, entre Nàpols i Roger de Flor.

Un llegat que perviu al pas del temps

» L'aparició de vies de l'antic tramvia durant les obres de la superilla commemora el seu passat clau
» Va donar servei a classes altes i populars, va desencadenar una vaga general i va ser blanc d'odi

Alba Losada

DRETA DE L'EIXAMPLE

Fa uns dies van sortir a la llum vies de l'antic tramvia de Barcelona en el tram del carrer Girona, entre Gran Via i Consell de Cent, durant les obres de la nova superilla de l'Eixample. D'alguna manera, aquesta troballa va recordar que la seva història és d'aquelles que no la poden enterrar ni el pas del temps ni les in comptables tones d'asfalt que amb els anys s'han posat. Ara, de fet, l'Ajuntament ja ha dit que les vies es conservaran i s'integraran al paviment.

Tot plegat no és d'estranyar si es té en compte que l'antic tramvia va estar funcionant durant gairebé 100 anys, des del 1872 fins al 1971. Tal com explica l'historiador i coautor del llibre *Ciutat Transportada*, Marc Andreu, l'altre preu del bitllet va provocar, al principi, que el fessin servir les perso-

nes de classe alta. De fet, les classes populars, recorda, només l'agafaven els diumenges per fer una volta. "L'expressió 'Donar més voltes que el 29' fa referència al tramvia de la línia 29, que recorria Ciutat Vella", afirma.

A partir dels anys vint les coses van canviar amb l'abaratiment del preu del bitllet i va passar a ser d'ús popular. Per conservar aquest canvi, però, la ciutadania va haver de lluitar. Tal com indica Andreu, quan el règim franquista va augmentar el preu es va desencadenar, el març del 1951, la vaga dels tramvies. Durant unes setmanes, apunta, la ciutadania va boicotejar el servei deixant de fer-lo servir per exigir que es tornés a les tarifes anteriors, en un context marcat per una postguerra molt dura i plena d'escassetat. Aquesta acció, a més, va acabar traduint-se amb una vaga general a Barcelona i l'àrea metropolitana. "La protesta va ser tan forta que

Les vies han aparegut al tram del carrer Girona entre Gran Via i Consell de Cent. Foto: Línia Eixample

la dictadura va retirar l'augment i es van destituir l'alcalde i el governador civil de Barcelona de llavors", recalca Andreu.

EN CONTRA DEL TRAMVIA

El principi del final d'aquest mitjà de transport es va produir amb l'arribada de les indústries petrolíferes. En benefici d'aquestes i del cotxe, l'Ajuntament, sub-

ratlla Andreu, va fer una forta campanya contra el tramvia deixant que la xarxa i el servei es degradessin. Fins i tot, el darrer trajecte de l'última línia que quedava a la ciutat abans de la seva desaparició completa es va celebrar amb una festa organitzada pel mateix consistori. El més impactant de tot, diu Andreu, és que durant la cloenda de l'acte la ciu-

tadania va apedregar aquell tramvia fins a destrossar-lo.

"S'havia anat creant una consciència social en contra seva quan, amb el temps, s'ha demostrat que funcionava i que és ecològic. Moltes ciutats europees l'han sabut conservar i ara Barcelona el vol tornar a implantar", conclou recordant que hi ha històries que mereixen tenir una segona part.

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Sagrada Família

líniaeixample.cat

7 de setembre del 2022

Centre Cívic Sagrada Família | Inscripcions obertes

Al Centre Cívic Sagrada Família, de la mateixa manera que a la resta dels centres de l'Eixample, ja s'han obert les inscripcions per als diferents tallers i activitats que ofereix durant els primers mesos d'aquest curs.

La nevera solidària aconseguix que es llenci menys menjar

ALIMENTACIÓ ▶ La nevera solidària és un projecte de l'Espai 210 que permet els veïns deixar-hi menjar que tenen a casa i que no consumiran o que està a punt de fer-se malbé, i també que en puguin agafar quan en necessitin. L'objectiu? Lluitar contra el malbaratament alimentari. Després que arrenqués el passat mes de maig i que el seu equip hi hagi invertit moltes hores, la dinamit-

La nevera queda buida cada dia a les vuit de la tarda. Foto cedida

42%

És la proporció del menjar que es malbarata a les llars, segons la FAO

zadora de l'Espai 210, Àurea Oliveras, celebra que està sent un èxit. "Cada dia s'omple la nevera i cada dia a les vuit de la tarda està buida", afirma.

Les persones que s'emporten menjar a casa, explica Oliveras, són de perfils diferents:

hi ha gent que en necessita i altres que tenen la consciència que no s'ha de tirar. La nevera solidària, recalca, també té bons resultats gràcies als establiments que, entre altres, l'omplen d'aliments que estan a punt de caducar, com la cooperativa Molsa, el forn de pa Turris i el supermercat Keysi.

Part de la importància de la iniciativa és que la gent pot fer molt contra el malbaratament alimentari. Tal com subratlla Oliveras, segons l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i Agricultura (FAO), un 42% del malbaratament es produeix a les llars perquè el menjar no té bon aspecte o ha caducat.

El turisme no arriba encara als nivells prepandèmics

TURISME ▶ Aquest estiu diversos punts de la ciutat, com la Sagrada Família, han tornat a estar marcats per la presència de turistes. Tot i això, la realitat no és del tot igual que abans de la pandèmia. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), el passat mes de juliol més d'un milió de persones es van allotjar en apartaments i hotels de la ciutat. És una xifra alta, però representa un 12,7% menys de visitants que el 2019.

Per part seva, des de l'Associació de Veïns de Sagrada Fa-

mília van reconèixer el passat mes de juliol que no s'havien assolit els nivells anteriors a la pandèmia de "massificació total". Però, van afegir, els veïns, sobretot la gent gran o els que tenen mobilitat reduïda, tenien problemes per moure's pel barri.

D'altra banda, en l'àmbit del turisme també és important destacar que a finals d'agost els vidres de dos autobusos turístics van aparèixer trencats a prop de la basílica de la Sagrada Família. Encara es desconeix, però, la motivació de l'atac.

Una turista en retrata una altra a la Sagrada Família. Foto: Carola López/ACN

Hotels que són autèntiques joies

Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Fort Pienc

líniaeixample.cat

7 de setembre del 2022

Tradició | La Diada, a la plaça del Fort Pienc

La plaça del Fort Pienc serà avui a la tarda l'escenari de l'acte oficial de commemoració de la Diada a l'Eixample, on es llegirà el poema *El fossar de les Morenes* i es farà una representació teatral, entre altres iniciatives.

Les obres de la nova àrea de gossos acabaran a finals de mes

EQUIPAMENTS ▶ La nova àrea de gossos del parc de l'Estació del Nord havia d'estar llesta el passat mes de juny. Però, tal com reconeixen des del Districte, les obres han patit un retard de tres mesos i, per tant, no acabaran fins a finals de setembre. En aquest sentit, asseguren que ja s'ha fet "el gran gruix" de les obres i que els treballs que queden pendents es faran en les pròximes setmanes sempre que "no hi hagi pluges que ho impedeixin".

L'àrea serà d'uns 1.400 metres quadrats, però tal com recorda la portaveu d'Espai Gos, Àngela Coll, és inferior al que es va comprometre l'Ajuntament el 2014, quan es va dir que seria d'aproximadament 3.000 metres quadrats. A més, afegeix, pel que ha vist al projecte inicial, "hi ha molt de formigó per ser un espai per a gossos".

LA CONVIVÈNCIA

Per part seva, des de l'Associació de Veïns del Fort Pienc creuen que el futur equipament

Les obres han patit tres mesos de retard. Foto: Línia Eixample

millorarà la convivència entre les persones amb gos i les que no en tenen. Tal com indica el president de l'entitat veïnal, Joaquim Mallén, "és la manera que, per exemple, la part de la piràmide sigui per a les persones. Ara hi ha gossos arreu del parc".

Per a Coll, però, aquesta àrea ni les de la resta de la ciutat en ge-

neral són suficients per millorar la convivència. "Estan tensionades, els gossos borden i, per tant, molesten el veïnat, que en aquests casos es pot queixar. Perquè hi hagi bona convivència cal cobrir les necessitats dels gossos i propiciar la inclusió i no l'exclusió, com fan les polítiques de l'Ajuntament", insisteix.

L'Institut Angeleta Ferrer estrena l'edifici definitiu

EQUIPAMENTS ▶ Els alumnes i professors de l'Institut Angeleta Ferrer han hagut d'esperar molt de temps, però l'espera ha acabat: aquest curs, per fi, estrenen l'edifici definitiu, situat al número 193 del carrer Marina. Es tracta d'un centre pioner, ja que serà el primer de Catalunya dedicat a l'ensenyament en les àrees STEAM (ciència, tecnologia, enginyeria, arts i matemàtiques, per les seves sigles en anglès).

La construcció d'aquesta nova escola ha estat una llarga reivindicació veïnal i una eterna

promesa que semblava que no es materialitzaria mai. Després de més de dues dècades esperant, el centre es va començar a construir l'octubre del 2019 amb la previsió d'acabar les obres el febrer del 2021, però la pandèmia, segons va assegurar l'Ajuntament, va impedir complir amb el calendari previst. Davant d'aquesta situació, el curs passat l'institut no va tenir més remei que obrir portes fora del Fort Pienc, a uns mòduls provisionals del recinte de l'Escola Industrial, a l'Esquerra de l'Eixample.

L'equip d'aquest curs de l'institut. Foto: Twitter (@insaferrer)

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David Fernández

Montserrat Tura

Neus Munté

Oriol Lladó

Susana Pérez

Dolores Sabater

Jordi Martí

Lucía Delgado

Marc Cerdà

Gala Pin

Xavier Godàs

Martí Casamajó

Joan Ramon Casals

Elisenda Alamany

Xavier Marcé

Oriol López

Ferran Falcó

Manuel Reyes

Núria Parlon

Amau Nadeu

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

El Centre Cívic Can Deu, un emblema de les Corts

LES CORTS/ Al cor del barri de les Corts, a l'emblemàtica i animada plaça Concòrdia, hi ha un tresor patrimonial de gran valor. Parlem de l'edifici neogòtic que ocupa el Centre Cívic Can Deu, que és tot un icona d'aquest punt del districte i la ciutat.

D'una banda, el seu valor arquitectònic es fa evident només fent un cop d'ull a la història d'aquest espectacular edifici d'estil neogòtic. Va ser construït a finals del segle XIX sota la direcció de l'arquitecte Eduard Mercader i Sacanxa amb components típics de l'època, com ara els elements treballats en ferro o el balcó corregut de la façana lateral. L'edifici va ser reformat per l'Ajuntament l'any 1984, quan es va decidir utilitzar-lo per acollir el Centre Cívic Can Deu.

D'altra banda, és precisament el fet que des de fa més de 30 anys sigui un espai de

L'històric edifici situat a la plaça Concòrdia va ser projectat a finals del segle XIX per l'arquitecte Eduard Mercader i Sacanxa

referència a les Corts el que li dona un valor més enllà de l'arquitectura. I és que Can Deu és un punt de trobada social i cultural per als veïns del barri, que des de fa molts anys tenen aquest lloc com un dels eixos vertebradors més importants de l'activitat cultural de les Corts.

Foto: Ajuntament

En aquesta línia, també mereix una menció especial la seva cafeteria, un magnífic espai d'aires antics amb taules de marbre blanc i grans finestres amb vitralls que s'obren als preciosos jardins de l'edifici, on també hi ha tauletes per prendre alguna cosa i relaxar-se. Les seves reminiscències modernistes fan que sigui gairebé obligatori aturar-s'hi per prendre alguna cosa i passar-hi una bona estona.

LA FAMÍLIA DEU

I d'on prové el nom de Can Deu? Doncs de la família Deu, que fins a l'any 1929 va tenir l'edifici com la seva casa particular. Els Deu es dedicaven a l'elaboració de licors i Josep Deu i Estacó és el primer membre conegut de la saga, ja que va ser el fundador de la societat 'Josep Deu i Cia' l'any 1874. Va ser el seu fill, Josep Deu i Mata, industrial i filàntrop, qui va encarregar la construcció

de l'edifici. A l'empresa dels Deu, que va tenir el moment de màxima esplendor a principis del segle XX, hi van arribar a treballar molts cortsencs. Els licors que es feien a l'empresa, famosos per la seva qualitat, eren tan coneguts entre el poble que van passar a formar part de les dites populars. En són exemples, expressions com "Va ser un banquet de Cal Deu" o "Es va armar la de Cal Deu".

El Mercat de la Barceloneta, tradició i modernitat al barri mariner de la ciutat

CIUTAT VELLA/ El barri mariner de la Barceloneta té, en el seu centre neuràlgic, un dels mercats de la ciutat que representa millor els conceptes de tradició i modernitat. I és que aquest mercat, inaugurat l'any 1884 per abastir el veïnat de tota mena de productes –sobretot peix i marisc–, manté el seu esperit centenari tot i haver estat reformat el 2007.

L'edifici va ser projectat per Antoni Rovira i Trias com un espai ampli i funcional que substituïa les parades tradicionals a l'aire lliure. Va funcionar durant unes quantes dècades, durant les quals va ser un òrgan vital al barri, fins que, a principis del segle XXI, la necessitat d'una remodelació es va fer evident. La seva modernització va anar a càrrec de l'arquitecte Josep Milàs, que va respectar l'estructura original de ferro forjat i parets de maó. Un dels aspectes més destacats de la reforma va ser la col·locació de plaques solars.

Així doncs, des de fa 15 anys el Mercat de la Barceloneta és un dels mercats municipals que combina les exigències dels temps actuals sense perdre la seva essència.

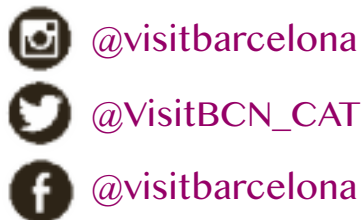
Foto: Aj.

Un oasi de tranquil·litat a Sant Gervasi-Galvany

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Palmeres i pins alts. Aquesta és la benvinguda que ofereixen els Jardins de Moragas, a Sant Gervasi-Galvany (carrer Taverner, 1), a tothom qui els visita. Són un petit oasi de tranquil·litat format per un camí sinuós i amb trams d'escales de pedra que condueixen al seu cor. El camí envolta el parc, que té zones de descans amb bancs i també una àmplia zona oberta amb una àrea de joc infantil accessible. Des del 1957 són propietat de l'Ajuntament i abans ho havien estat dels germans Joaquín i Maria de la Concepció de Moragas.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

La bellesa poètica dels jardins de Mossèn Jacint Verdaguer

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Als peus del Castell de Montjuïc, al barri del Poble-sec, on antigament hi havia una pedrera, hi ha uns dels jardins més bonics de la ciutat, els de Mossèn Jacint Verdaguer. Dissenyats per Joaquim Maria Casamor, es van inaugurar l'any 1970 i són un dels tres parcs de Montjuïc dedicats a poetes catalans, juntament amb els de Joan Maragall i Costa i Llobera.

En les seves gairebé cinc hectàrees d'extensió, la bellesa dels seus paisatges és el principal denominador comú. Amb un cromatisme espectacular, els jardins estan farcits de lliris, tulipes, narcisos i jacints, entre altres flors, així com desmais, eucaliptus, pollancre, magnòlies... Una varietat d'espècies que fa que a cada estació l'encant sigui diferent i el paisatge, variat.

En paral·lel, d'aquests jardins també cal destacar les seves zones d'aigua. Les basses situades a la part alta, repartides i connectades entre si al llarg d'una escalinata, en són les grans protagonistes. L'aigua baixa des d'un petit estany allargat, que dona pas a un pont de fusta que arrodoneix la presència d'aquest racó, on hi ha un dels accessos al recinte. Escales avall, també hi podem trobar un llac i una zona amb grans arbres dispersos que comunica aquests jardins amb els de Joan Brossa.

DUES ESCULTURES DE DONA

La bellesa natural d'aquests jardins no n'és l'únic atractiu. També cal destacar-hi les dues escultures de dona: *La Noia dels lliris*, de Ramon Sabi, i *Maternitat*, de Sebastià Badia.

La primera, un homenatge a Mossèn Jacint Verdaguer, està situada prop del llac, i la segona es troba al costat de la caseta dels jardins, sota un gran pi marítim.

Una altra curiositat, tal com s'aprecia a la fotografia, és el fet que, si es visiten els jardins durant la primavera, es podrà veure, a l'entrada principal, un gran escut de Barcelona fet per plantes bulboses i emmarcat per grans magnòlies que, quan floreixen, formen un conjunt espectacular.

Tot plegat fa que els jardins de Mossèn Jacint Verdaguer siguin un lloc idoni per a tot hom qui vulgui descansar o passejar una bona estona, al mateix temps que també s'hi pot gaudir d'unes magnífiques vistes de la ciutat envoltat de natura des d'un indret privilegiat com és la muntanya de Montjuïc.

Gràcia

Modernisme amb aspecte medieval

Obra de l'arquitecte Josep Vilaseca i Casanovas, la Casa Comas d'Argemir és una residència modernista que data de l'any 1904 i que està situada al número 92 de l'avinguda República Argentina, al barri de Vallcarca i els Penitents. Vilaseca i Casanovas és conegut per ser l'autor de l'Arc de Triomf.

L'edifici destaca pel seu estil modernista amb aspecte medieval, ja que pertany al corrent historicista que tan de moda estava en aquell moment, i que consistia a interpretar i recrear, de manera més o menys lliure, estils anteriors com ara el mudèjar o, en aquest cas, un d'època medieval.

INSPIRACIÓ FRANCESA

La torre circular a la cantonada i l'aspecte fortificat de la casa deixen molt clara la font d'inspiració de Josep Vilaseca i Casanova: la recreació lliure dels *châteaux francesos* de l'edat mitjana, edificis (castells) que coneixia molt bé l'arquitecte. Mitjançant aquest disseny peculiar, els propietaris també tenien com a objectiu mostrar la riquesa i el rang social que posseïen.

Estem parlant, doncs, d'una obra totalment eclèctica que barreja les formes bàsiques d'un castell medieval amb elements purament modernistes, com ara l'ús de l'arc parabòlic a l'entrada o la ceràmica vidriada a la coberta de la torre.

Foto: Ajuntament

La Casa Planells: l'obra mestra de l'arquitecte Josep Maria Jujol

Foto: Ajuntament

EIXAMPLE/ "Em vaig quedar parat davant la casa sense saber per què. La gent passava i em preguntava si em trobava bé". Aquestes paraules les va pronunciar el famós actor estatunidenc John Malkovich l'any 2010 fent referència a la primera vegada que va veure la Casa Planells, l'obra mestra de l'arquitecte modernista Josep Maria Jujol, que també fou un estret col·laborador d'Antoni Gaudí.

Encàrrec del contractista Evelí Planells, la Casa Planells, situada a l'avinguda Diagonal, va ser construïda entre els anys 1923 i 1924 i es considera l'últim edifici que es va projectar a Barcelona seguint els corrents modernistes, tot i que a la part del carrer Sicília té un estil que ja s'acosta més al racionalisme, amb un lateral rectilini. La casa és tot un prodigi, ja que està construïda sobre un solar

molt petit, de 80 metres quadrats, i la genialitat de Jujol va consistir, sobretot, a construir habitatges de 120 metres quadrats jugant amb dos pisos, materials senzills i formes corbes.

Pel que fa a l'interior de l'edifici, un dels seus aspectes més destacats és el disseny de l'escala i la barana de ferro forjat. També destaquen la columna principal i els mosaics. "Jujol sempre crea coses noves a través dels materials més pobres. No és un treball de rics, creat a partir de rics i per a rics. Per això és més intens, es mou i s'agita", va dir també Malkovich de l'obra de Jujol.

La Casa Planells va ser rehabilitada l'any 2012 i la façana es va pintar aplicant silicats en un color groc que li donen un aire més actual. Un tresor que cal protegir.

Bàsquet | El CB Roser es juga la Final a Vuit de la Lliga Catalana EBA

Després de la derrota contra el SESE en la jornada inaugural, el conjunt de Juan Hereza no té marge d'error si vol classificar-se per a la Final a Vuit de la Lliga Catalana EBA. El CB Roser haurà de vencer dissabte a domicili el Barça B i repetir triomf fora de casa el pròxim dia 13 contra el FC Martinenc Bàsquet.

La veu del club més divers

» Joan Miró és el president del club esportiu i cultural LGTBI+ sense ànim de lucre Panteres Grogues
 » "Ofereim un espai de pràctica esportiva no discriminatòria i visibilitzem el col·lectiu a l'esport", explica

Toni Delgado
SANT ANTONI

Joan Miró (Barcelona, 1967) té els nervis d'acer i sap estar pendent de mil coses alhora sense deixar de fer-les amb afecte ni perdre la concentració. Per això no sorprèn que durant la conversa telefònica gairebé no es noti que està a punt d'agafar un avió. Només hi ha una petita aturada tècnica: "He vist que s'estava omplint el control de seguretat i, sincerament, creia que, si no hi anava ja, trigaria molta més estona després".

Lluita constantment contra el temps per poder ser el millor president possible per a les Pan-

"S'estan fent grans avenços pel que fa a l'acceptació social del col·lectiu LGTBI+", diu

teres Grogues, un club esportiu i cultural LGTBI+ sense ànim de lucre. A l'entitat practica el futbol, l'esport on acumula més partits i experiències i, quan les seves obligacions a la junta directiva li ho permeten, també el pàdel i sortir a córrer amb el grup del club que fa rutes d'entre 7 i 10 km dos cops cada setmana.

Panteres Grogues és una entitat esportiva no discriminatòria i, per tant, inclusiva. "Malauradament, avui dia encara cal que ens ajuntem entre nosaltres i ho fem des d'una premissa sa-

grada. No discriminem ningú per la seva orientació sexual ni per la seva identitat de gènere. Qualsevol persona és benvinguda. Afortunadament, s'estan fent grans avenços pel que fa a l'acceptació social i, fins i tot, la normalització legal del col·lectiu LGTBI+", exposa Miró.

Hi ha, però, molt per fer i avançar. És imprescindible visibilitzar un col·lectiu que pateix molts atacs, agressions i discriminacions i que està, literalment, perseguit en molts països del món. També per comptar amb més miralls entre les personalitats públiques. "Tenim referents del col·lectiu LGTBI+ en l'elit d'esports femenins més populars, com el bàsquet o el futbol, mentre que en els masculins encara costa molt que les persones puguin manifestar-se tal com són", enraona.

L'objectiu del club que presideix el barceloní és "oferir un espai de pràctica esportiva no discriminatòria i, alhora, visibilitzar que hi ha persones LGTBI+ en el món de l'esport amateur". Els canvis de mentalitat i de mirades es fan realitat a través de moviment, fets i paraules. Per això el club Panteres Grogues estableix sinergies amb clubs i ajuntaments.

ACORDS VALIOSOS

El passat febrer, per exemple, l'entitat va arribar a un acord amb el FC Barcelona per tal de treballar conjuntament en la formació i assessorament de la diversitat de gènere, identitat i orientació sexual, i en la lluita contra la LGTBI-fòbia en l'es-

Joan Miró, president del club Panteres Grogues. Foto: Panteres Grogues

port. El juliol va signar un manifest de col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona i l'Agrupación Deportiva Ibérica LGTBI+ "per desenvolupar noves mesures en matèria d'igualtat i garantia dels drets de les persones LGTBI en l'àmbit de l'esport". Així, promouran l'educació en valors com la inclusió i el respecte i campanyes públiques de conscienciació, a més de promoure "les instal·lacions esportives sense elements discriminatoris".

"Des de Panteres Grogues pensem que és un primer pas que arriba tard, però que continua

sent completament necessari per fer aquesta tasca de formació i sensibilització. Així, el contingut del conveni permetrà al personal gestor de les instal·lacions esportives municipals accedir a un recurs de suport per tal de millorar la situació de les persones LGTBI+ a l'esport", enraona Miró, conscient també que qui forma els nens i nenes ha de valorar "la diversitat com una gran riquesa que cal tenir present".

L'IMPULS DEL RUDI

Panteres Grogues va començar a batejar l'any 1994 gràcies a l'impuls del Rudi, un jove ale-

many que al seu país formava part d'un club inclusiu. "Va veure que aquí no hi havia cap entitat semblant i els primers passos van ser reunions per a practicar vòlei platja a la Barceloneta", explica Miró. Fins a l'any 2001 no es va constituir com a club. "Primer vam presentar els papers com a associació i ens van comunicar que, com que l'objecte era l'esport, havíem de ser club esportiu", recorda l'entrevistat, que en aquell moment vivia als Estats Units.

ELS PAPERS

"Un cap de setmana va venir una persona a visitar-me i vaig aprofitar per donar-li en mà els papers, que la resta de la junta directiva va signar a Barcelona, i

Miró defensa que qui forma nens i nenes ha de valorar la diversitat "com una gran riquesa"

així vam poder presentar la documentació al Registre d'Entitats Esportives (REE) de la Generalitat de Catalunya", afegeix.

Panteres Grogues és un punt de trobada per conèixer i relacionar-se amb gent. Miró ho descriu d'una manera molt lògica: "Si et sents acompanyat de persones amb gustos iguals o semblants als teus, probablement la teva vida serà molt més plena. A més, també et dona la possibilitat de formar el teu grup d'amistats, sobretot si vens de fora i acabes d'aterrar".

vermut

No tornis a la rutina, torna a Vermut.

Activitats per a persones de més de 55 anys.

Coneix més trucant al 634762055

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espal Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@LaSetmana)

La Setmana

El Moll de la Fusta de Barcelona tornarà a ser aquest any l'escenari de la Setmana del Llibre en Català, que se celebrarà del 9 al 18 de setembre. Al llarg d'aquests dies hi haurà presentacions de llibres, signatures, concerts, recitals i itineraris literaris, entre altres activitats. Hi participaran, a més, quatre autors internacionals: Ken Follet, Tatiana Tibuleac, Daniele Mencarelli i Robert Kolker. També hi haurà propostes per als més petits, ja que l'organització de l'esdeveniment ha volgut oferir una Setmana més familiar que mai, així com una programació especial per a joves.

Famosos

Des de la desfeta de la *boy band* One Direction l'any 2016, Harry Styles (Redditch, Regne Unit, 1994) ha construït i consolidat una carrera en solitari que no té res a envejar a l'èxit que havia aconseguit amb el seu antic grup. En paral·lel, s'ha introduït en el món del cinema i aquesta tardor s'estrenen dues pel·lícules que protagonitza: *Don't worry darling* i *My Policeman*. Però aquests dies Twitter Catalunya l'ha convertit en *trending topic* per un altre motiu: ha diferenciat Catalunya d'Espanya. A l'apartat de la seva pàgina web que anuncia els concerts de la gira *Love on Tour*, diu que actuarà el 12 de juliol de 2023 a "Barcelona, *Catalonia*", mentre que el dia 14 ho farà a "Madrid, *Spain*". Aquest detall ha despertat l'enginy de molts tuitaires catalans, que ja l'han adoptat com un compatriota més i l'han rebatejat amb el nom d'Enric Estils.

La fitxa

QUI ÉS?

H A R R Y S T Y L E S

ÉS FAMÓS PER...

Ser cantant i ara també actor

El seu salt a la fama va ser amb el grup One Direction

QUÈ HA FET?

Diferenciar Catalunya d'Espanya

Al seu web diu que actuarà a "Barcelona, *Catalonia*"

A LES XARXES...

Enric Estils

Els usuaris de Twitter més enginyosos l'han rebatejat

Llibres

Les hores noves
Julià Guillamon

Les hores noves pren com a referent el llibre de Josep Pla *Les hores* (1953) i l'adapta a un entorn canviant en el qual molts hem perdut la relació amb la natura. Parla de plantes, conreus i bèsties, de gent que encara viu de la terra i del bosc, de muntanyes i rieres, de cases de pagès buides i habitades, dels fenòmens atmosfèrics i dels canvis del paisatge durant l'any.

Teatre

El bon policia
Santiago Rusiñol

Una afilada comèdia de Santiago Rusiñol que en la seva estrena, el 1905, va provocar un gran enrenou de crítica. 115 anys després, la història de supervivència de dos amics en un temps (també) de crisi, l'amor i un seguit d'embolics hilarants tornaran a posar en evidència els prejudicis socials i l'arbitrarietat de la justícia.

Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Dies d'atrezzo
Da Souza

16 de setembre: aquesta és la data en què veurà la llum el sisè disc de Da Souza, *Dies d'atrezzo* (Bankrobber). El grup mallorquí encapçalat per Lluís Cabot ha triomfat aquest estiu amb un dels avançaments d'aquest nou àlbum, *24/7*, i ara ja ha posat en marxa el compte enrere per ensenyar al món el treball discogràfic complet, que segur que no decebrà.

Pelis i sèries

42 segundos
Dani de la Orden i Àlex Murrull

Pocs mesos abans dels Jocs Olímpics de Barcelona 92, la selecció espanyola de waterpolo necessita un canvi per no fer el ridícul jugant a casa seva. Aleshores arriba un nou entrenador, dur i amb tècniques qüestionables. A més, a l'equip hi ha dos líders enfrontats: Pedro García Aguado i Manel Estiarte. Tot i això, amb molt d'esforç, aconsegueixen fer història.

Barcelona com mai l'has vist

» L'exposició 'La Barcelona desconeguda' ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia
 » Recull patrimoni històric, arquitectònic i cultural que hi ha repartit per tota la ciutat

Conèixer l'entorn més immediat, més proper, i aprofundir-hi reforça el caràcter col·lectiu d'un projecte de barri i de ciutat. Ens apropa a la història dels carrers i de les places on vivim, i fent-ho s'enforteix el sentiment de pertinença que transcendeix l'individu per situar-lo també en el plànol del projecte col·lectiu que són els barris i les ciutats. Proximitat allunyada de l'experiència que deixa fotografies però no deixa marques.

L'exposició *La Barcelona desconeguda*, que ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona, vol ensenyar i explicar una Barcelona de proximitat, la que és més propera al ciutadà i al veí. Vol fer aflorar el patrimoni històric, arquitectònic, cultural... que hi ha repartit per tota la ciutat. Perquè la democratització cultural també requereix focalitzar-se en el que roman ocult i desconegut per posar-ho a l'abast de tothom.

Descobrir i ensenyar. Això és el que fa aquesta exposició escollida per estrenar Espai Línia, el

qual vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris.

A *La Barcelona desconeguda* s'hi pot descobrir la història de la Casa de la Lactància, la Casa del Dimoni, l'herència medieval del nucli de Santa Eulàlia de Vilapicina, un centre cívic instal·lat en una antiga capella, el passat de les bugaderes d'Horta al carrer d'Aiguafreda, una parròquia per conèixer un altre Gaudí, la papallona modernista de la Casa Fajol o l'aqüeducte de Ciutat Meridiana, entre altres tresors que segur que et sorprendran.

HOTELS QUE SÓN AUTÈNTIQUES JOIES

► En el marc de l'exposició *La Barcelona desconeguda*, un gran mural està dedicat als hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial. Divuit tresors que el Gremi d'Hotels ha distingit i que has de conèixer.

L'exposició, molt visual i en gran format, és al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona. Fotos: Línia

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

13:20

ÉS L'HORA DE
TORNAR

MATRÍCULA 0€*

*Consulta condicions a recepció.